

Som en ser av rammeløyve fra 09.07.2020 står det:

VEDTAK:

Med heimel i plan- og bygningslova § 19-2, jf. Pbl § 12-4 vert det gjeve dispensasjon frå regulert byggegrense for oppføring av forstøtningsmur som omsøkt.

Med heimel i plan- og bygningslova § 20-1, jf. pbl § 20-3 vert det gjeve rammeløyve for oppføring av mur på følgjande vilkår:

- 1. Tiltaket skal plasserast som vist i situasjonsplan datert 28.02.20 med heimel i pbl. § 29-4, jf. SAK § 6-3.**
- 2. Toleransegrense for plassering av tiltak vert sett til +/- 20 cm i vertikalplanet og +/- 50 cm i horisontalplanet.**
- 3. Det vert krevd uavhengig kontroll av prosjektering for konstruksjonstryggleik for tiltaket, jf. pbl §24-1.**

Som du kan se i punkt 2 er vi innafor med toleransegrensen.

Kote høyden på den nye muren er ca mellom 18,1 – 18,2.

Dette er også innafor toleransegrensen.

Når det gjelder gjenstående mur, står det i igangsettingsløyvet fra 25.03.22

VEDTAK:

Med heimel i plan- og bygningslova § 20-1 a), e), jf. § 21-2, 5.ledd vert det gjeve løyve til igangsetting av heile tiltaket - riving av delar av muren og oppføring av ny støttemur på følgjande vilkår:

- 1. Rammeløyve av 09.07.20 med vilkår gjeld for tiltaket.**

Må presisere at gjenstående mur er no redusert fra 22,25 til ca. 6m.

Det er kun sokkelen som står igjen av resten av muren.

Når det gjelder sprekker i muren, er de kommet etter at Askeland har foretatt boring /sprenging/ pigging helt inn til muren. I tillegg er det kommet sprekker i grunnmur. Han har i tillegg tidligere fjernet inntilfyllingen, som var på vår eiendom, må presisere at muren **ikke** står i grensen. Ser dette som en privatrettslig sak som jeg vil diskutere med min advokat.

Muren på garasjetaket er godkjent tiltak.

Bruk av fellesareal er avtalt med velforeningen.

Hadde det ikke vert for at Askeland nektet oss tilgang til hans tomt hadde vi ikke trengt å bruke fellesarealet. I tillegg ville jobben blitt utført raskere og billigere. Vi har no brukt 8 virkedager. Tilbakefyllingen vil skje så snart betongen er herdet tilstrekkelig.

Knut-Asle Geitle